

Layla Reyne

Vlammenzee

De Fontein

1

De brullende motor van de Vanquish V12 zond een golf van verlangen langs Jamies ruggengraat. Het geluid verwarmde hem van binnenuit en verdreef de februarikilte. Het gebrul van de sportwagen was op zich al verdomd sexy. Dat het de perfect getimed aankomst van zijn partner aankondigde, vlak na Jamie zelf, maakte het nog tien keer zo verleidelijk.

Aidans glanzende sportauto kwam met gierende banden over het natte asfalt de hoek om gescheurd. Lachend duwde Jamie zijn voordeur open. Aidan en hij namen dingen van elkaar over, en niet alleen in bed. Hij was met een pen rond zijn duim gaan draaien, en Aidan negeerde steeds vaker zijn remmen en liet enthousiast de banden roken wanneer de gelegenheid zich voordeed.

Hij vermoedde dat Aidan een paar blokjes om moest rijden om de racekick uit zijn systeem te krijgen – en een parkeerplaats te vinden op een regenachtige vrijdagavond – dus ging hij alvast naar binnen. Hij smeed zijn zeiknatte regenjas over de kapstok, liet zijn tas op de grond vallen, schopte zijn schoenen uit en trok zijn sokken uit. Zijn verkreukelde das voegde hij toe aan de her en der verspreide overblijfselen van zijn werkweek, en hij liep de trap op naar de woonverdieping. Hij stond in de keuken met een theedoek zijn haar af te drogen toen de voordeur open- en weer dichtging. Een gedempte dreun, gevolgd door een stevige Keltische vloek, zweefde de trap op.

Jamie glimlachte. De afgelopen vijf maanden had hij er een aantal geleerd. Ze werden vaak gebruikt omdat Aidan dagelijks over zijn troep hier of op kantoor struikelde. Netheid was een gewoonte die hij niet had overgenomen.

Met zijn hoofd in de koelkast, op zoek naar een mogelijke maaltijd, en met harde muziek aan, was hij niet voorbereid op

Aidans verrassingsaanval. Zijn overhemd werd uit zijn broek gerukt, en Aidan duwde iets kouds en vochtigs tegen zijn rug-gengraat. Jamie gromde van ongenoegen, hij was al koud en nat genoeg van zijn gependel naar huis. Maar toen beet Aidan in zijn oorlel en maakte zijn irritatie plaats voor hete begeerte. Hij strekte zijn nek en liet zich achterovervallen tegen Aidans harde lichaam met een wijnfles gevangen tussen hen in.

‘Wat heb je daar?’

Aidan trok met open mond een spoor van Jamies oor naar zijn gewillige nek. ‘We hebben iets te vieren.’ Hij trok zijn kraag opzij en zoog hard genoeg om een blauwe plek achter te laten.

‘Omdat het vrijdag is?’ Jamie beperkte zijn alcoholiname tot speciale gelegenheden, en het weekend op zich viel daar niet per se onder, maar zijn zelfopgelegde regels leken er nauwelijks toe te doen terwijl hij zijn kont tegen Aidans groeiende erectie duwde.

‘Omdat we officieel bovenaan staan in de clearance board van de FBI.’

Jamies aandacht was gewekt, en hij draaide zich met een stralend gezicht om. ‘Hebben we Powell en Hazen verslagen?’

Aidans glimlach was al net zo breed als de zijne, en geilheid vlamde op in zijn ogen. ‘Die piraterijzaak heeft ons aan kop gebracht.’ Hij greep Jamie bij zijn open kraag en trok hem hard naar zich toe voor een verzengende kus. Lippen en tanden botsten, en zijn duivelse tong drong naar binnen.

‘Je scheurt zo meteen weer een overhemd,’ mompelde Jamie terwijl hij Aidans riem losgespte.

Met een harde ruk trok Aidan de rest van zijn overhemd open en kuste een heet spoor op zijn ontblote borstkas. ‘Houd je verdomde stropdas dan ook om, dan heb ik iets anders om aan te rukken.’

Met zijn hand in Aidans pantalon omvatte Jamie dwars door zijde een erectie die hij net zo goed kende als die van hemzelf. Lekkerder vond dan zijn eigen. ‘Ik zal je vertellen waar je aan kunt rukken.’

Aidans heupen stootten naar voren en zijn opwinding vulde zijn hand. ‘Daar zul je voor boeten.’ Met zijn vingers om zijn nek geslagen, trok Aidan hem weer naar zich toe voor nog een ruige kus.

Jamie speelde met vuur en kon niet wachten om verbrand te worden. Hij hapte naar adem en gooide nog wat olie op het vuur. ‘Allemaal beloftes.’

Met een van die angstaanjagend snelle bewegingen waaraan Jamie nog altijd niet gewend was, legde Aidan de fles wijn in de koelkast, gooide de deur dicht en draaide Jamie ruw om zodat hij met zijn gezicht op het witte kwarts van het keukeneiland kwam te liggen. Met zijn handen achter zijn rug, beperkt door de overhangende hemdsmouwen, zijn lichaam vastgeklemd tussen het meedogenloos koude werkblad en Aidans warme, lenige gestalte, snakte Jamie naar adem. De greep, het contrast, was heerlijk, maar hij wilde meer.

Hij wilde al hun kleren uit en zijn handen weer op zijn partner. Maar Aidan hield hem vast, met een hand op zijn rug en de andere steunend op het werkblad naast zijn gezicht. Jamie draaide zijn hoofd, voor zover Aidans open mond in zijn nek dat toeliet, en de goud met smaragden manchetknoop schitterde terug naar hem.

Aidan dreef zijn stijve langs zijn bilnaad. ‘Laatste vrijdag van de maand. Altijd mijn favoriet.’

Jamie schoof naar achteren, hij smeekte erom. ‘Betaaldag?’

Aidan liet zijn hand naar zijn buik glijden, maakte zijn riem en gulp los en dook erin. ‘Schoonmaakdag.’ Hij veegde met zijn duim over zijn vochtige eikel en nam hem in een ferme, gladde greep. ‘Ik droom er al de hele maand over om jou op dit eiland te nemen.’

‘Gebruik een arm. Veeg het schoon.’

‘Wat is daar nou voor lol aan?’ Aidan zoog op het gevoelige plekje achter zijn oor. Warme lippen en hete adem overweldigden Jamies motoriek. Zijn tenen krulden en zijn knieën werden week. Aidan schoof een harde dij tussen zijn benen. Jamie reed er

schaamteloos tegenop. ‘Ik begrijp dat ik mijn punt heb gemaakt.’

O, Aidan had zijn punt zeker gemaakt. Maar nu werd het tijd dat hij zijn punt maakte. Hij kon elk moment exploderen, en het keukeneiland was niet zijn beoogde doelwit.

Jamie kwam met kracht overeind en klemde Aidans pik tussen hun gebogen lichamen. Hij leunde achterover, legde zijn hoofd op Aidans brede schouder en likte over zijn roodbruine stoppelbaard. Jamies tong prikte, maar de stoppels wakkerden zijn lust alleen maar meer aan. ‘Punt gemaakt. Neem me nu, verdomme.’

Grommend liet Aidan zijn stijve los en stroopte de mouwen van zijn overhemd verder van zijn armen. Eenmaal bevrijd, tuimelde Jamie voorover, op het laatste moment gered door Aidans arm om zijn borst. Zoals altijd ging de hand van zijn partner naar zijn verstrengelde N en C-tatoeage en klauwden zijn vingers in inkt en huid. Jamie zou zweren dat hij door zijn huid heen kon voelen hoe die hand om zijn hart sloot. Met ferme grip en onverbiddelijk. Met zijn andere hand greep Aidan de achterkant van zijn broek en boxer, trok ze naar beneden en bevrijdde zijn pik. Met zijn kin op zijn schouder, en wang tegen wang, keek Aidan toe terwijl hij hem nog een keer in zijn hand nam. Zijn handpalm gleed over de schacht, zijn duim cirkelde rond het topje.

Jamie stootte naar voren en zei theatraal: ‘Schatje, alsjeblieft.’ Hij draaide zijn gezicht, op zoek naar Aidans lippen, kreunde en stootte in zijn vuist. Aidan beet op zijn onderlip en zoog hem naar binnen, eventjes maar, voordat hij Jamie van zich af duwde, omdraaide en optilde. Jamies kont raakte de bovenkant van het keukeneiland, en Aidan liet hun monden weer samensmelten.

Jamie ging helemaal op in de kus en registreerde vaag dat Aidan aan het multitasken was – hij liet zijn eigen broek en boxershort zakken, schudde zijn overhemd en das af, graaide in de besteklade naar condooms en glijmiddel die ze daar hadden neergelegd, net als op een dozijn andere plekken in huis.

Vijf maanden met de beste seks van zijn leven, elke keer nog

geiler dan de vorige keer. Jamie was in jaren niet meer zo sufge-neukt als nu, als dat al ooit was gebeurd. Maar zoenen met Aidan was nog altijd het hoogtepunt van elke ontmoeting. De manier waarop hun monden op elkaar aansloten Aidans sensuele maar veeleisende zijdezachte lippen en ruwe tong. De achtergebleven smaak van koffie en soms whiskey. De verslavende mengeling van licht en donker. Hij zou er nooit genoeg van krijgen.

Aidan rukte zijn mond los, legde een hand op Jamies borst en duwde hem achterover op het keukeneiland Daarna trok hij zijn kont naar de rand van het aanrecht en knielde neer. Jamies gebromde protest verzwakte tot een afgeknepen kreun toen Aidan zijn billen spreidde en die ruwe tong inzette voor een intieme tour rond zijn meest gevoelige delen. Een kwellende lik rond zijn kutje, het plagende puntje van zijn tong kort naar binnen, voordat hij al spelend met zijn ballen een heet spoor over zijn bilnaad en zijn lul trok en hem helemaal in zijn mond nam.

Jamie greep zich vast aan de rand van het eiland en kronkelde van genot en het inhouden van zijn orgasme. Hij wilde niet dat er nu al een eind aan kwam. ‘Fuck, schatje.’

Donkere ogen keken naar hem op door een lok geblondeerd haar. ‘Dat was ik nou net van plan.’ Grijnzend liet Aidan twee vingers in hem glijden en zoog zijn geslacht terug in zijn mond, helemaal tot aan de wortel.

Mijn god, die mond. Heet, nat, en bijna net zo geil als de warmte die hij zich herinnerde van Aidans binnenste. Maar dat genoeg had hij niet meer gehad sinds die ene nacht tijdens hun onderzoek in Galveston afgelopen herfst. Slechts een van de grenzen die Aidan had getrokken sinds hun terugkomst. Maar Jamie legde zich erbij neer, net als bij de andere door Aidan opgeworpen muren, in ruil voor de kostbare stukjes Aidan die hij wél kreeg. Er was hier te veel om weg te lopen. Te veel waarvan hij hie—

Koude lucht en leegte verjoegen de gevaarlijke gedachte. Aidan kwam overeind en duwde Jamies knieën omhoog, trok zijn kont van het werkblad en stootte in hem. Een branderige

steek maakte plaats voor een heerlijke volheid, en Jamie kon niet meer nadenken, alleen nog maar voelen.

Ze kreunden beiden, en Jamie kromde zich voorover, zocht steun met een arm achter zich en sloeg de andere over Aidans schouder. Hij trok hem dichterbij. 'Kom hier, Irish. Ik wil je voelen.'

Aidan klauwde naar elke welving van Jamies sixpack, naar de tatoeage, naar zijn hart. 'Volgens mij voel je me goed genoeg.'

Een gesmoorde kreun ontsnapte aan Jamies keel. Met zijn nagels in Aidans rug geslagen wrong hij zich zo dat hun huid elkaar raakte, zijn erectie tussen hen in geklemd, wrijvend tegen harde spieren en ruwe haartjes. Morgen zou hij de prijs betalen voor zijn acrobatische toeren, maar fuck, die geilheid, het zweet, de geur...

'Kom voor mij, Whiskey,' fluisterde Aidan, met schorre kwa-jongensstem.

Jamie explodeerde en spoot hun bovenlijven vol, terwijl Aidan zijn hoofd vasthield en zijn kont beetpakte. Nog dichterbij dan mogelijk was, trok Aidan hem tegen zich aan terwijl hij zijn eigen eindsprint inzette, met een laatste gedempte kreun in zijn schouder.

Zijn arm hield het niet meer, maar Jamie vertrouwde erop dat Aidans stevige omhelzing hem overeind zou houden. Hij genoot van de stille intimiteit waarvan zijn partner net zo moeilijk afstand leek te kunnen doen als hijzelf. Dit waren de momenten waarnaar Jamie hunkerde, de stukjes die hij koesterde, de redenen waarom hij niet wegliep. Op deze momenten wist hij zeker dat Aidan hetzelfde voelde als hij.

Hij kuste Aidans bezwete slaap. 'Ik zal vaker schoonmaken.'

'Flauwekul. Ik zal betalen voor twee poetsbeurten per week.'

'Ik vind het best.' Jamie liet zijn benen zakken en boog voorover, om met hulp van Aidan te gaan staan. 'Zullen we dit feestje naar het bed verplaatsen?'

'Ik weet het niet...'. Aidans ogen schitterden ondeugend. Hij pakte de theedoek die Jamie eerder had gebruikt en veegde hen

schoon. ‘Zijn de bedden boven opgemaakt?’

Jamie pakte de doek van hem af en gooide hem in de gootsteen. ‘Je bent onverbeterlijk.’

‘O, een woord van zeventien punten.’ Aidan sloeg hem op zijn kont en liep om hem heen. ‘Pak de champagne.’

Lachend bewonderde Jamie de stevige achterkant en gespierde benen die zijn trap opklommen. Boven waren er nog twee slaapkamers met king-size bedden. Beide fris opgemaakt en vrij van wasgoed. Het zou een lange nacht worden.

Van het beste soort.

Jamies lange nacht eindigde twee korte uurtjes later. Aidan rolde weg, en koude lucht sloeg tegen Jamies naakte rug. Hij begroef zijn gezicht in het donzen kussen en dempte zijn vloek. Aidan hoorde hem toch, afgaande op zijn lach terwijl hij naar de badkamer slenterde om zich te wassen.

Met zijn wang op het kussen liet Jamie zijn blik over het lange, lenige lijf van zijn partner dwalen. Zijn ogen bleven hangen op de krassen en de blauwe plekken die hij had achtergelaten. Zelfs in het door de regen gedimde maanlicht vielen de plekken op, rood en paars.

Onmiskkenbaar.

Jamie wachtte tot Aidan weer uit de badkamer tevoorschijn kwam. Toen rolde hij opzij en begon zichzelf met lome halen te strelen. ‘Kom terug naar bed.’

Aidans ogen lichtten heet op, maar de rest van zijn lichaam deed niet mee. Hij ging naast hem op het bed zitten, bedekte zijn hand en verstrengelde hun vingers. Samen streelden ze hem nu, maar ondanks de warmte en kracht van hun gecombineerde greep, werd ook Jamie niet weer hard. Toch kromde hij zijn rug als een hond die lekker werd gekriebeld, en hij liet een hand over de binnenkant van Aidans dij glijden. Een rilling trok onder zijn vingers door, gevolgd door opkomend kippenviel.

Voorovergebogen ving Aidan zijn lippen in een lome kus. ‘Ik kan een jonge dekhengst als jij niet bijhouden.’

Langzaam kwam Jamie overeind en nam Aidans geslacht in zijn hand. Intussen likte hij hem in zijn open mond. ‘Je doet het prima, ouwe.’

Een paar minuten van kussen en betasten later, trok Aidan zich met een zucht terug. ‘Ik moet gaan.’ Hij streelde hem nog één keer, trok zijn hand toen terug en sloeg hem op zijn dij. ‘Kom op, laat me uit.’

Toen Aidan opstond en naar de deur liep, liet Jamie zich terug op het bed vallen. Starend naar het plafond slaakte hij een gefrustreerde zucht. Hij was het zat om Aidan uit te laten. Ze hadden in Galveston voor het laatst een bed gedeeld voor meer dan alleen seks. Nog een van Aidans grenzen. Het was niet genoeg voor Jamie. Hij wilde meer dan een paar gestolen uurtjes aan het eind van de werkdag. Misschien zou Aidan het overwegen als ze de stad uit zouden gaan. Naar een plek waar de kans klein was dat iemand van het werk hen samen zou zien in een weinig professionele context. Gesterkt door het idee, rolde hij uit bed en volgde het lawaai naar beneden. Kleren trok hij niet aan. Op de bovenste verdieping van zijn edwardiaanse huis op de hoogste heuvel van Bernal Heights kon hij zorgeloos poedelnaakt rondparaderen.

Tegen de tijd dat Jamie de keuken bereikte, had Aidan zijn boxer en broek al aan en stond hij zijn overhemd dicht te knopen. Jamie griste Aidans stropdas en manchetknopen van de vloer en ging voor hem staan. Hij knoopte de marineblauwe zijde om Aidans nek en pakte een pols om het sieraad te bevestigen. ‘Laten we het weekend weggaan,’ stelde hij voor. ‘Naar Napa in het noorden, of naar Carmel in het zuiden.’

‘Ik kan niet.’ Aidan bood hem de andere pols aan. ‘Verjaardagsfeestje voor een van de neefjes morgen. En zondag uit met Nic.’

Dominic Price, met wie Jamie minstens een keer per week een lift in een overheidsgebouw deelde, was de openbaar aanklager die een cyberzaak had behandeld waaraan ze samen hadden gewerkt. De nabespreking van de zaak met Aidan had geleid tot lunch. Lunch leidde tot drankjes. Drankjes tot semi-regelmatige

afpraakjes. Jamie vroeg zich af of Nic wist dat Aidan ook nog iemand anders neukte.

Dat zou hij zeker te weten komen als die krassen en blauwe plekken zondag nog niet weg waren.

‘Alweer met Nic? Wat is er met Casey gebeurd?’

Casey hadden ze op een ochtend ontmoet in de rij voor de koffie. Aidan was dezelfde avond nog met hem uitgegaan.

‘Casey werd te bezitterig.’

Bezitterig.

Aidans belangrijkste reden om mannen te dumpen. Jamie wilde niet gedumpt worden. Hij probeerde zich niet bezitterig te gedragen en hield het vrijblijvend, zoals ze hadden afgesproken. Wat hij zich niet had gerealiseerd, was dat hij er ook automatisch mee had ingestemd hem te delen. ‘Onze mannenverslinder,’ had Aidans broer gezegd. Aidan had het niet ontkend. Hij was een versierder geweest die dat leven had afgezworen voor zijn overleden echtgenoot, Gabe. Zou hij voor Jamie hetzelfde doen als hij gedwongen werd te kiezen?

Aidan was bang om zich te binden, bang iemand te verliezen van wie hij hield. Hoewel Jamie dat begreep, had het hem er niet van weerhouden voor Aidan te vallen. Als hij de knipperende waarschuwingslichten niet snel serieus zou nemen en op de rem zou trappen, zou hij te ver heen zijn om nog te kunnen keren, en de explosie zou weleens even hard kunnen aankomen als het auto-ongeluk in Texas, dat ze ternauwernood hadden overleefd.

Zich verzetten tegen andere mannen, was het tegenovergestelde van omkeren. En waar haalde hij het recht vandaan te klagen, als er zo veel was dat hij niet met Aidan had gedeeld? Hij kende geheimen over Gabe die Aidan kapot zouden maken. Geheimen die Jamie nu al nauwelijks kon verdragen en die hij zeker niet voor zich zou kunnen houden als dit gedoe tussen hem en Aidan serieus zou worden. Hij beet op zijn tong, pakte de marineblauwe uiteinden van zijde om Aidans nek vast en legde de das voorzichtig in een Windsor-knoop.

Toen hij klaar was, klopte Aidan op zijn wang. ‘Wat is er,

Walker?’

Walker.

Nog een grens. Sinds Texas was hij alleen nog Walker genoemd, of Whiskey. Nooit Jamie, zelfs niet in bed.

‘Beetje veel aan mijn hoofd.’

‘Je zou denken dat seks en champagne dat grote brein van jou wel zouden schoonvegen.’

‘Bang van niet.’

‘Niet te veel nadenken. Je bent te mooi en te jong voor rimpels.’

Jamies ogen sloten zich onder Aidans strelende vingertoppen. Die dansten over zijn gezicht en nek, en haalden hem over tot een trage, zoete, ondraaglijk tedere kus. Zijn hart zwol en zijn hoofd tolde, verwarde dan ooit. Aidan zei dat hij ‘vrijblijvend’ wilde, maar kuste hem alsof hij wel degelijk meer wilde.

Hij nam afscheid met een zachte druk op zijn mondhoek. ‘Goedenacht, Whiskey.’

‘Goedenacht, Irish.’

Herfstogen klonken zich vast aan de zijne, ogen waarin dat ‘meer’ sluimerde. Meer dan vrijblijvendheid. Alles. Slechts voor een ogenblik, voordat Aidan zich weer voor hem afsloot, de trap af liep en de voordeur achter zich sloot.

Misschien zou Aidan uiteindelijk de playboy in zichzelf tot rust willen manen voor hem. Maar nu was niet het juiste moment om dat van hem te vragen. Hij zou er genoeg mee moeten nemen dat Nic, hoe goed hij als openbaar aanklager ook was, het fysieke bewijs niet kon ontkennen dat Aidans lichaam door een andere man was bezeten.

Met een zelfvoldane grijns trok Jamie zijn boxershort aan en keek naar de post op het andere eind van het aanrecht. Onder op de wankelende stapel lag een luchtkussenenvelop. Hij schoof de bovenste post aan de kant, draaide het pakketje om en tuurde naar het stempel.

Houston.

Hij liet hem vallen alsof hij zich eraan had gebrand.

Enveloppen uit Houston bevatten altijd slecht nieuws.

Hun baas, hoofdcommissaris Cruz, had acht maanden geleden net zo'n pakketje ontvangen met daarin de eerste van vele bommen. Een mysterieuze usb-stick met bestanden die te maken hadden met het ongeluk waarbij Gabe en Tom Crane, Aidans voormalige partner, waren omgekomen, plus een foto van Aidans overleden echtgenoot met Pierre Renaud, de terrorist die met een echte bom had geprobeerd duizenden mensen te vermoorden in Galveston, inclusief hemzelf en Aidan.

Aidan wist van het bestaan van de usb-stick, niet van de foto. En met elke dag die voorbijging, drukte het schuldgevoel over het verzwijgen van die foto zwaarder op Jamies schouders. Cruz had geëist dat hij zweeg, en hij had haar bevel opgevolgd. Ook had hij besloten Aidans wereld niet te laten instorten tot hij het hele verhaal kende. Tot hij kon verklaren waarom Gabe hem had bedrogen. Dat was Jamies enige hoop op het verzachten van de klap van zijn eigen verraad.

En nu weer een envelop. Uit Houston. Zaten er meer bommen in, al dan niet echte? Renaud was nog altijd op vrije voeten.

Hij pakte het pakketje bij een hoek op en hield het bij zijn oor. Er tikte niets, het maakte geen enkel geluid. Voorzichtig voelde hij aan de inhoud. Een stugge kaart of brief, en onderin een hard ding van een paar centimeter lang.

Nog een usb-stick.

Fuck.

Met een mes sneed hij de flap open en gooide de inhoud uit de envelop. Een plastic usb-stick, dezelfde als die Cruz hem had gegeven, stuiterde over de bar. Jamies hart ging tekeer. Hij slikte moeizaam om de opkomende angst te beteugelen en draaide de kaart om. Hij vreesde het ergste.

We staan quitte. – KP1013

De korte, in hanenpoten neergekrabbelde boodschap kalmeerde Jamies hartslag. Het pakketje kwam van Kevin Currie, een hacker die hij en Aidan hadden ondervraagd in Texas. Hij had Kevin geholpen een hack opnieuw op te bouwen, die

hij had gewist, en nu bewees Kevin hem een wederdienst. Na maanden tegen muren op te zijn gelopen in het onderzoek naar Renaud, kwam deze doorbraak precies op tijd.

In het kantoorhoekje startte Jamie zijn computer op, schoof de usb-stick erin en ging naar zijn versleutelde server op afstand. Werk- en zaakbestanden stonden door elkaar op het bureaublad van de computer. Voordat Jamie de usb-stick opende, klikte hij op de map 'Project Angel' en scande de directory. Iedere snipper belastend bewijs stond er nog in, door niemand anders dan hemzelf aangeraakt of geopend. Dit was de reden dat Aidan zich niet wilde binden, en waarom Jamie geen druk op hem uit oefende om dat wel te doen. Als Aidan ooit achter zijn geheim zou komen, zou dat het einde betekenen voor hen, zowel zakelijk als privé.

Hij sloot de map en opende de usb-stick. Er stond slechts een enkel bestand op. Een rij nummers, letters, symbolen en bevelen die Jamie herkende als een decoderingsleutel.

Bingo.

Hij liep door de kamer naar het Dean Dome-panorama aan de tegenoverliggende muur en streek met zijn hand over de onderkant van de lijst, waar hij het verborgen sluitmechanisme aanklikte. De foto zwaaide naar buiten en onthulde een muurkluis. Hij voerde de toegangscode in, en toen het metalen deurtje openklikte, haalde hij de usb-stick eruit die Cruz hem had gegeven. Een completere kopie dan die ze aan Aidan had gegeven, waarvan ook een duplicaat in zijn kluis lag. Hij plugde de tweede stick in, opende de bestandsmap en paste Kevins decodeersleutel toe op de versleutelde bestanden. Vijf bestanden verder werkte de sleutel en vulde een stortvloed aan pdf's zijn scherm. Op elk ervan stond een angstaanjagend vertrouwde naam.

En de ene na de andere bom ontplofte.

Verschenen van Layla Reyne:

Vonkenregen

Vlammenzee

Door het vuur

De perfecte cocktail

E-book juni 2022

Oorspronkelijke titel *Cask Strength*

Oorspronkelijke uitgever Carina Press

Copyright © 2017 by Layla Reyne

The moral right of the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988

Copyright © 2022 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling Tjitske Zuiderbaan

Omslagontwerp De Weijer Design, Baarn

Omslagillustratie Shutterstock, bewerking De Weijer Design

Opmaak binnenwerk Crius Group

ISBN e-book 978 90 261 6085 1

ISBN luisterboek 978 90 261 6086 8

NUR 331/343

www.uitgeverijdefontein.nl

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.